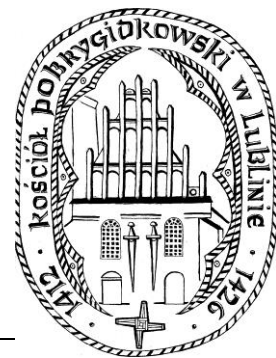

Buletyn Rektoratu

V NIEDZIELA ZWYKŁA, 9 LUTEGO 2025 r. NR 6 (610)

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA XXIII ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

«Nadzieja zawieść nie może» (Rz 5,5) i umacnia nas w ucisku

Drodzy Bracia i Siostry!
Obchodzimy XXXIII Światowy Dzień Chorego w Roku Jubileuszowym 2025, w którym Kościół zaprasza nas, abyśmy stali

się „pielgrzymami nadziei”. Towarzyszy nam w tym Słowo Boże, które za pośrednictwem Św. Pawła przekazuje nam przesłanie wielkiej zachęty: „Nadzieja zawieść nie może” (Rz 5, 5), co więcej umacnia nas w ucisku.

Są to słowa pocieszające, ale mogą jednak rodzić pewne pytania, zwłaszcza w tym, kto cierpi. Na przykład: jak pozostać mocnym, gdy jesteśmy dotknięci poważnymi chorobami, powodującymi kalectwo, wymagającymi być może leczenia, którego koszty przekraczają nasze możliwości? Jak to uczynić, gdy oprócz naszego cierpienia widzimy cierpienie tego, kto nas kocha, i który choć jest blisko nas, czuje się bezsilny, aby nam pomóc? We wszystkich tych okolicznościach odczuwamy potrzebę wsparcia większego od nas: potrzebujemy pomocy Boga, Jego łaski, Jego Opatrzności, tej siły, która jest darem Jego Ducha (por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, n. 1808).

Zatrzymajmy się więc na chwilę, aby zastanowić się nad obecnością Boga blisko tych, którzy cierpią, szczególnie w trzech aspektach, które ją charakteryzują: *spotkanie*, *dar* i *dzielenie się*.

Spotkanie. Kiedy Jezus wysłał siedemdziesięciu dwóch uczniów na misję (por. *Łk 10, 1-9*), zachęca ich, aby mówili chorem: „Przybliżyło się do was królestwo Boże” (w. 9). To znaczy, prosi ich, aby pomogli im znajdować nawet w słabości, jakkolwiek bolesnej i trudnej do zrozumienia, szansę do spotkania z Panem. Rzeczywiście, w czasie choroby, jeśli z jednej strony odczuwamy całą naszą kruchość stworzenia – fizyczną,

psychiczną i duchową – to z drugiej strony doświadczamy bliskości i współczucia Boga, który w Jezusie podzielił nasze cierpienia. On nas nie opuszcza i często zaskakuje nas darem wytrwałości, o której nigdy byśmy nie pomyśleli, a której sami nigdy byśmy nie zdobyli.

Choroba staje się więc okazją do spotkania, które nas przemienia, do odkrycia niewzruszonej skały, do której możemy się zakotwiczyć, aby stawić czoła burzom życia. Jest to doświadczenie, które nawet w wyrzeczeniu czyni nas silniejszymi, ponieważ jesteśmy bardziej świadomi, że nie jesteśmy sami. Z tego powodu mówi się, że cierpienie zawsze niesie ze sobą tajemnicę zbawienia, ponieważ pozwala doświadczyć bliskiego i realnego pocieszenia pochodzącego od Boga, aż do „poznania pełni Ewangelii ze wszystkimi jej obietnicami i życiem” (Św. Jan Paweł II, *Przemówienie do młodzieży*, Nowy Orlean, 12 września 1987 r.).

dokończenie na str. 4

XIV rocznica śmierci Arcybiskupa Józefa Życińskiego

Metropolita Lubelski zmarł nagle 10 lutego w Rzymie, gdzie uczestniczył w pracach sesji plenarnej Kongregacji ds. Wychowania Katolickiego. Miał 62 lata. Był jednym z najbardziej świątłych hierarchów Kościoła w Polsce.

PODARUJ 1,5% PODATKU

**NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW KOŚCIOŁA
POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPLACACJĄC NA KONTO:**

**POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

KRS 0000582162

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 10 lutego 2025 r.

7:00 † Janina Grzegorzczak - Bednarz | Gregoriańska: 10
7:30
11:00 † Zofia Gnieciak
11:00 † Maria Dymaczewska | Gregoriańska: 8
18:00 † Leszek Roman (urodzinowa)
18:00 †† Za pomordowanych w Katyniu, ofiary katastrofy smoleńskiej i Boże miłosierdzie dla grzeszników

WTOREK, 11 lutego 2025 r.

7:00 † Janina Grzegorzczak - Bednarz | Gregoriańska: 11
7:00 Za duszę ukochanej mamy i babci - Jadwigi Budynkiewicz w trzecią rocznicę śmierci
7:30 † Maria Dymaczewska | Gregoriańska: 9
7:30 Dziękczynna z prośbą o opiekę Matki Bożej, potrzebne łaski i Boże błogosławieństwo w 40 urodziny Aleksandry
11:00 † W 24 rocznicę śmierci o radość z Nieba dla Marii Robaczyńskiej
11:00 Dziękczynna z prośbą o opiekę Matki Bożej, potrzebne łaski i Boże błogosławieństwo w 8. urodziny Poli
18:00 †† Stanisława (k) i Tadeusz Stolarz

ŚRODA, 12 lutego 2025 r.

7:00 † Janina Grzegorzczak - Bednarz | Gregoriańska: 12
7:00 Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Bożej i Świętego Józefa dla Bartosza, Tomasza ich rodziców oraz Grażyny
7:30 W intencji ofiarodawców
11:00 †† Krzysztof Maciąg (14 r śm.) oraz zmarli z rodziny Maciągów i Kunów
11:00 † Za pomordowanych i zmarłych Polaków deportowanych na Sybir
18:00 † Maria Dymaczewska | Gregoriańska: 10

CZWARTEK, 13 lutego 2025 r.

7:00 † Janina Grzegorzczak - Bednarz | Gregoriańska: 13
7:30
8:00 Msza św. zbiorowa do św. Judy Tadeusza
11:00 † Maria Dymaczewska | Gregoriańska: 13
18:00 † Elżbieta Kościukiewicz-Roeding (3 r śm.)
18:00 † Teresa

PIĄTEK, 14 lutego 2025 r.

7:00 † Janina Grzegorzczak - Bednarz | Gregoriańska: 14
7:30 † Maria Dymaczewska | Gregoriańska: 12
11:00 Msza św. zbiorowa do św. Brygidy
18:00 Dziękczynna z okazji 60. urodzin Anny z prośbą o dalszą opiekę Matki Bożej, Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski
18:00 † Adela Budzińska (1m-c)

SOBOTA, 15 lutego 2025 r.

7:00 † Janina Grzegorzczak - Bednarz | Gregoriańska: 15
7:30 †† Katarzyna Borkowska i zmarli z rodziny Borkowskich: Elżbieta, Anastazja, Stanisław (m), Bogumiła (k) i Lech Fiedorowicz
11:00 †† Janina Maliborska (26 r śm.), Józef, Barbara
11:00 †† Stefan Dec (12 r śm.) oraz zmarli z rodziny Deców i Słowików
18:00 †† Maria Blicharz(19r śm) i zmarli z rodziny Isztoków
18:00 † Maria Dymaczewska | Gregoriańska: 13

NIEDZIELA, 16 lutego 2025 r.

7:00 O mądrość, świętość i odwagę dla kapłanów
8:00 † Janina Grzegorzczak - Bednarz | Gregoriańska: 16
9:30 Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo na dalsze lata życia dla Grażyny i Józefa z racji 60. rocznicy zawarcia związku małżeńskiego.
9:30 † Wiesław Oleksiński (10 r śm)
11:00 Msza św. zbiorowa do św. Jana Pawła II
11:00 †† Edward, Janina, Zofia Bęczkowscy
11:00 Dziękczynna za powrót do zdrowia po ciężkiej chorobie Kazimierza
11:00 † Waldemar Osowski zm. 16.11.2024 - prośba o miłosierdzie Boże i wieczne zbawienie
12:00 † Jadwiga(18r śm) I zmarli z rodziny Kotów
12:00 † Franciszek Gajos(2r śm)
13:15 W dwudziątą rocznicę śmierci † Sławomira (m) i za zmarłych †† z rodziny Cichorzewskich i Krawczyńskich (k)
13:15 † Jerzy Ginalski (17 r śm) i † Alicja Ginalska (38 r śm) i za zmarłych z rodziny Ginalskich i Dylonów
16:00 † Maria Dymaczewska | Gregoriańska: 14
18:00 †† Aleksander Kucala (5 r śm), Teresa Kucala, Joanna Kucala, Krystyna Kłyś, Sabina Kuchcewicz.

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

**W minionym tygodniu złożono ofiary:
2 x 100,00 zł; 1 x 200,00 zł; 1 x 600,00 zł;
1 x 1500,00 zł**

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa w środę o godz. 7.30

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

Intencje mszy św. można zamawiać także za pomocą formularza internetowego – aplikacji na stronie internetowej kościoła www.pobrygidkowski.pl, zakładka **zmów Mszę św. lub na stronie <https://parafiaplus.pl/pobrygidkowski>**

SKLEP U BRYGIDY

Zapraszamy do „Sklepu u Brygidy” i na internetowe zakupy www.sklepubrygidy.pl

pn - pt 9.00-17.00

sb 9.00-14.00

Święci Cyryl i Metody - Patroni Europy

Ci dwaj bracia narodowości greckiej, urodzeni w IX w. w Tesalonice i wykształceni w szkole patriarchatu w Konstantynopolu, poświęcili się głoszeniu Ewangelii w Państwie Wielkomorawskim nad środkowym Dunajem.

Cyryl i Metody prowadzili swoją misyjną posługę w jedność zarówno z Kościołem Konstantynopola, jak i ze Stolicą Następcy Piotra, dając w ten sposób świadectwo jedność Kościoła, który w tamtej epoce nie był jeszcze rozdarty przez podział na część wschodnią i zachodnią.

Wstawiennictwu tych dwóch świętych chciałbym powierzyć dążenie do pełnej jedność wszystkich wierzących w Chrystusa [...].

Wspomnienie świętych Cyryla i Metodego jest też dla mnie sposobnością, by przypomnieć chrześcijanom i wszystkim ludziom dobrej woli na naszym kontynencie o tym, co możemy określić jako «wyzwanie europejskie», to znaczy o potrzebie budowania Europy głęboko świadomej swojej przeszłości, gorliwie zabiegającej o realizację praw człowieka, solidarnej z narodami innych kontynentów w dążeniu do pokoju i rozwoju na skalę światową.

[...] wspominać dziś tych dwóch znakomitych apostołów Europy znaczy podjąć na nowo wysiłek ewangelizacji kontynentu, aby na historycznym przełomie tysiącleci mógł on zaczerpnąć nowe żywotne soki ze swych chrześcijańskich korzeni, z pożytkiem dla wszystkich europejskich narodów, dla ich kultury i pokojowego współistnienia.

św. Jan Paweł II, 15 lutego 1998r.

Św. Walenty biskup i męczennik z III w.

W średniowieczu kult św. Walentego znany był w całej Europie. Na terenie niemieckim Święty był wzywany jako orędownik podczas ciężkich chorób, zwłaszcza nerwowych i epilepsji. Na Zachodzie, zwłaszcza w Anglii i Stanach Zjednoczonych, czczono św. Walentego jako patrona zakochanych. W związku z tym dzień 14 lutego stał się okazją do obdarowywania się drobnymi upominkami.

Relikwie św. Walentego znajdują się w dwóch kościołach Lublina: Nawrócenia św. Pawła przy ul. Bernardyńskiej i św. Mikołaja na Czwartku.

SŁOWO NA NIEDZIELE

*“Kogo mam posłać? Odpowiedziałem:
Oto ja, pošlij mnie!”*

Życie posyła nas do tyłu zajęć i w tyle różnych miejsc na świecie, do tyłu różnych osób: i tych najbliższych i tych spotykanych okazyjnie; życie daje możliwości... Jak pośród tak różnorodnej rzeczywistości, szybkiego życia odnaleźć właściwe posłanie? Czy w ogóle mam tę świadomość, że jestem posłany?

Wielką odwagą wykazał się Izajasz, wielkim zrozumieniem Bożych planów i posłania. Mimo, iż uważał się za człowieka o nieczystych wargach, a więc niegodnego, zdobywa się na odważne słowa: „oto ja, pošlij mnie!” Pośród życia, jak sam mówi, pośród ludu o nieczystych wargach odnajduje właściwe posłanie, na horyzoncie którego stoi sam Bóg!

Ta postawa Proroka dodaje nam otuchy, by ciągle na nowo odnajdywać i nasze posłanie, nawet jeśli w głębi serca uważamy się za niegodnych; ciągle na nowo, jak to uczynił kolejny bohater dzisiejszej Liturgii Słowa - św. Paweł. Słowo Boże, które słuchaliśmy dziś pełne jest posłanych. Św. Paweł – posłany w niezwykłych okolicznościach - wskazuje na ewangelię, którą przyjęliśmy i w której trwamy, tak dziś tu w świątyni, jak i w codziennym życiu.

Znamy doskonale historię Pawła. On sam jej nie kryje, mówiąc: „*Jestem bowiem najmniejszy ze wszystkich apostołów i niegodzien nazywać się apostołem, bo prześladowałem Kościół Boży*”. W scenie pod Damaszkiem dostępuje łaski – nowego posłania: „*za łaską Boga – pisze - jestem tym, czym jestem, a dana mi łaska Jego nie okazała się daremna*”.

Za niegodnego uznał się też Szymon Piotr, kiedy był świadkiem cudownego połowu za sprawą Chrystusa. On i jego towarzysze zostawili wszystko i poszli za Nim.

„*Wyplłyn na głębię...*” - to był początek posłania uczniów, uwierzyli Jego słowu, wbrew temu, co podpowiadało życie i logika, postawili na Chrystusa! I odnaleźli swe posłanie: łowić ludzi dla Chrystusa.

(xjj)

«Nadzieja zawieść nie może» (Rz 5,5) i umacnia nas w ucisku

I to prowadzi nas do drugiego punktu refleksji: do *daru*. Istotnie, nigdy, tak bardzo jak w cierpieniu, nie uświadamiamy sobie, że wszelka nadzieja pochodzi od Pana, a zatem jest przede wszystkim darem, który należy przyjąć i pielęgnować, pozostając „wiernymi wierności Boga”, według pięknego wyrażenia Madeleine Delbrêl (por. *La speranza è una luce nella notte*, Città del Vaticano 2024, Prefazione).

Ponadto, tylko w zmartwychwstaniu Chrystusa wszelki nasz los znajduje swoje miejsce w nieskończonym horyzoncie wieczności. Jedyne z Jego Paschy pochodzi pewność, że „ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co [jest] wysoko, ani co głęboko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga” (Rz 8, 38-39). A z tej „wielkiej nadziei” wypływa każdy inny promyk światła, dzięki któremu można przezwyciężyć życiowe próby i przeszkody (por. Benedykt XVI, Enc. *Spe salvi*, 27.31). Nie tylko to, ale Zmartwychwstały idzie także z nami, stając się naszym towarzyszem podróży, jak dla uczniów z Emaus (por. *Lk* 24,13-53). Podobnie jak oni, my również możemy podzielić się z Nim naszym zagubieniem, naszymi niepokojami i naszymi rozczarowaniami, możemy słuchać Jego Słowa, które nas oświeca i rozpala nasze serce, i rozpoznać Go obecnego w łamaniu Chleba, dostrzegając w Jego przebywaniu z nami – pomimo granic teraźniejszości – owo „ponad”, które stając się bliskie, przywraca nam odwagę i ufność.

I tak dochodzimy do trzeciego aspektu – do *dzielenia się*. Miejsca, w których cierpimy, są często miejscami dzielenia się, gdzie wzajemnie się ubogacamy. Ileż razy, przy łóżku chorego uczymy się nadziei! Ileż razy, stojąc blisko tych, którzy cierpią, uczymy się wierzyć! Ileż razy, pochylając się nad potrzebującymi, odkrywamy miłość! A więc, uświadamiamy sobie, że jesteśmy „aniołami” nadziei, posłańcami Boga, jedni dla drugich, wszyscy razem: chorzy, lekarze, pielęgniarki, członkowie rodzin, przyjaciele, kapłani, zakonnicy i zakonnice; tam gdzie jesteśmy: w rodzinach, przychodniach, domach opieki, w szpitalach i w klinikach.

I ważne jest, abyśmy potrafili uchwycić piękno i znaczenie tych spotkań łaski i nauczyli się zapisywać je w duszy, aby o nich nie zapomnieć: aby zachować w sercu życzliwy uśmiech

pracownika służby zdrowia, wdzięczne i ufne spojrzenie pacjenta, wyrozumiałość i troskliwą twarz lekarza lub wolontariusza, pełną oczekiwaniami i zatroskaniem twarz małżonka, dziecka, wnuka lub drogiego przyjaciela. To wszystko są światła, które warto docenić, które nawet w ciemnościach próby nie tylko dają siłę, ale uczą prawdziwego smaku życia, w miłości i w bliskości (por. *Lk* 10, 25-37).

Drodzy chorzy, drodzy bracia i siostry, którzy służycie pomocą cierpiącym, w tym *Roku Jubileuszowym* odgrywacie bardziej niż kiedykolwiek szczególną rolę. Wasze podążanie razem jest bowiem znakiem dla wszystkich, „hymnem na cześć ludzkiej godności, pieśnią nadziei” (Bulla *Spes non confundit*, 11), której głos wykracza daleko poza sale i łóżka miejsc opieki, w których się znajdujecie, pobudzając i zachęcając do miłości „zgodny chór całego społeczeństwa” (*tamże*), w harmonii niekiedy trudnej do osiągnięcia, ale właśnie dlatego najbardziej słodkiej i mocnej, zdolnej wnieść światło i serdeczność tam, gdzie ich najbardziej potrzeba.

Cały Kościół dziękuje wam za to! Ja również to czynię i modłę się za was, powierzając was Maryi, Uzdrawieniu Chorych, poprzez słowa, z którymi wielu braci i sióstr zwracało się do Niej w potrzebie:

Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko,
naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych,
ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać,
Panno chwalebna i błogosławiona.
Błogosławię was wraz z waszymi rodzinami i bliskimi i proszę, abyście nie zapomnieli modlić się za mnie.

Rzym, u Świętego Jana na Lateranie, dnia 14 stycznia 2025 r.

WYDAWCA:
Pobrygidkowski Ośrodek Kultury
i Kościół Rektoralny pw. Wniebowzięcia NMP
Zwycięskiej w Lublinie
20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel. +48 81 525 88 31
<http://www.pobrygidkowski.pl>